

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. liepos 19 d. (*)

„Šeštoji PVM direktyva – 6 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a ir b punktai, 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies c punktas ir 17 straipsnio 2 dalis – Dalis ilgalaikio turto, sudarančio verslui skirto turto dalį – Laikinas naudojimas privatiems poreikiams – Ilgalaikiai šio turto pertvarkymai – PVM už ilgalaikius pertvarkymus sumokėjimas – Teisė ? atskait?“

Byloje C-334/10

dėl *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandai) 2010 m. birželio 11 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2010 m. liepos 12 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

X

prieš

Staatssecretaris van Financiën

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai M. Safjan, M. Ilešič, E. Levits ir J.-J. Kasel (pranešėjas),

generalinį advokatą J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

– Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos C. M. Wissels ir M. Noort,

– Europos Komisijos, atstovaujamos W. Roels ir L. Lozano Palacios,

susipažinęs su 2012 m. kovo 1 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23), iš dalies pakeistos 1995 m. balandžio 10 d. Tarybos direktyva 95/7/EB (OL L 102, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 274; toliau – Šeštoji direktyva), 6 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a ir b punktų, 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies c punkto ir 17 straipsnio 2 dalies išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant ginčą tarp X (toliau – apmokestinamasis asmuo), pridėtinės vertės mokesčiu (toliau – PVM) apmokestinamos ūkinės bendrijos, ir *Staatssecretaris van Financiën* (valstybės finansų sekretorius) dėl apmokestinamojo asmens sumokėto pirkimo PVM už išlaidas, susijusias su ilgalaikio turto, sudarančio verslui skirtą turto dalį, ilgalaikiais pertvarkymais dėl apmokestinamojo asmens laikino naudojimo privatiems poreikiams, atskaitos.

Teisinis pagrindas

3 Šeštosios direktyvos 6 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Paslaugų teikimu už atlygą laikoma:

- a) prekės, sudarančios verslui skirtą turto dalį, naudojimas apmokestinamojo asmens arba jo darbuotojų privatiems poreikiams arba jų naudojimas ne verslo tikslams, kai [PVM] už tas prekes buvo visiškai ar iš dalies atskaitytas;
- b) apmokestinamojo asmens paslaugų teikimas neatlygintinai jo paties arba jo darbuotojų privatiems poreikiams arba apskritai ne verslo tikslais.

Šios dalies nuostatomis valstybės narės gali taikyti išimtis su sąlyga, kad tokios išimtys nesudarys prielaidų konkurencijos iškreipymui.“

4 Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies c punkte numatyta:

„A. Šalies teritorijoje

1. Apmokestinamųjų vertė sudaro:

<...>

c) 6 straipsnio 2 dalyje nurodytą paslaugų teikimo atveju – visos apmokestinamojo asmens išlaidos, patirtos teikiant šias paslaugas.“

5 Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 2 dalies a punkte nustatyta:

„Tiek, kiek prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, apmokestinamas asmuo turi turėti teisę iš mokesčio, kurį jis turi sumokėti, atskaityti:

a) pridėtinės vertės mokestį, apskaituotą ar sumokėtą [šalies teritorijoje] už kito apmokestinamojo asmens jam patiektas prekes ir suteiktas paslaugas.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

6 Kaip matyti iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo sprendimo, apmokestinamasis asmuo yra juridinio asmens statuso neturinti ūkinė bendrija kooperatinės bendrovės forma, vienijanti du fizinius asmenis. 2000 m. apmokestinamasis asmuo vykdė didmeninę prekybą automobiliais dažais. Du apmokestinamojo asmens steigėjai 1999 m. įsigijo angarą, kurį iš karto pradėjo naudoti savo ekonominėje veikloje.

7 2000 m. pradžioje angaro palėpės dalyje buvo įrengtos laikinos gyvenamosios patalpos dviem bendrovės nariams ir jų vaikams, laukiant, kol bus gautas žemės gyvenamasis būstas šalia angaro. Šiuo tikslu buvo įrengti du stoglangiai, prieškambaris, vonia ir tualetas. Už šiuos darbus sąskaitose fakturose buvo nurodytas PVM.

8 Šiuos darbus atliekant ir juos pabaigus 23 mėnesius apmokestinamasis asmuo naudojo palapę kaip gyvenamąją būstą. Paskui, kaip numatyta, palapė buvo įrengta naudoti verslo tikslais kaip biuras ir mokymo salis.

9 Apmokestinamasis asmuo atskaitė su pertvarkymo išlaidomis susijusį PVM. Mokesčių inspektorius nusprendė, kad atskaityta buvo neteisingai, išskyrus PVM, už sėskaitose faktūrose nurodytą vonios ir tualetų įrengimą, nes apmokestinamasis asmuo galėjo parodyti, kad šis dviejų patalpų įrengimas taip pat buvo skirtas ir verslo tikslams.

10 Apmokestinamasis asmuo pareiškė ieškinyje dėl šio sprendimo. Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad stoglangių ir prieškambario įrengimo darbai buvo atlikti tik gyvenamiesiems tikslams ir niekada nebuvo teigiama ar rodinėjama, kad šie darbai buvo atlikti verslo tikslais, todėl teisybės atskaitė nebuvo suteikta.

11 Tas pats teismas nusprendė, kad apmokestinamasis asmuo neturėjo teisės atskaitę pagal Šeštosios direktyvos 17 straipsnį, nes įrengtos patalpos nebuvo naudojamos apmokestinamiesiems sandoriams. Be to, Šeštosios direktyvos 6 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punktas netaikytinas, nes pertvarkymo darbai laikytini paslaugų teikimu, todėl negalėjo būti teigiama, jog teikiant šią paslaugą vyko „prekių, sudarančių verslui skirtą turto dalį, naudojimas <...> ne verslo tikslams“. Galiausiai Šeštosios direktyvos 6 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punktas taip pat netaikytinas, nes šios nuostatos tekstas neapima paslaugų, kurių nesuteikė pats apmokestinamasis asmuo.

12 Grįsdamas kasacinį skundą, pateiktą *Hoge Raad der Nederlanden*, apmokestinamasis asmuo teigė, kad šiuo atveju Šeštosios direktyvos 6 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a ar b punktai yra taikytini. Šiuo klausimu jis patvirtino, kad laikinai naudojo dalį turto, sudarančio verslui skirtą turto dalį, ne verslo tikslais, o tai buvo apmokestinamasis sandoris, kaip suprantama pagal šią nuostatą. Sandorių apmokestinamoji vertė atitiko išlaidas, kurių patyrė apmokestinamasis asmuo už paslaugų teikimą, apimančią ne tik įsigijimo, bet ir priežiūros ir renovacijos išlaidas, sumą. Jei šios išlaidos sudarytų privataus naudojimo apmokestinamosios vertės dalį, dėl neutralumo principo turėtų būti nedelsiant atskaitytas ne tik visas PVM už įsigijimo išlaidas, bet ir PVM už priežiūros ir renovacijos išlaidas.

13 Šis teismas pažymi, kad šiuo atveju nustatyta, kad po įsigijimo angaras buvo naudojamas verslo tikslais. Taip pat buvo nustatyta, kad nuo tam tikro momento šio angaro dalis buvo laikinai įrengta privatiems poreikiams ir darbai buvo atlikti tik šio naudojimo tikslais. Šalys neišsakė nuomonės dėl klausimo, ar įsigyjant angarą apmokestinamajam asmeniui išrašytoje sėskaitoje faktūroje buvo nurodytas PVM, ir žemesnių instancijų teismai šiuo klausimu nieko nekonstatavo. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nusprendė, kad būtina išnagrinėti šias dvi hipotezes.

14 Šiomis aplinkybėmis *Hoge Raad der Nederlanden* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar pagal Šeštosios direktyvos 6 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a ir b punktus, 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies c punktą ir 17 straipsnio 2 dalį apmokestinamasis asmuo, kuris laikinai privatiems poreikiams naudoja dalimi ilgalaikio turto, sudarančio verslui skirtą turto dalį, turi teisę atskaityti pirkimo PVM už ilgalaikį pertvarkymą, atliktą vien dėl naudojimo privatiems tikslams?

2. Ar atsakymas ? š? klausim? b?t? kitoks, jei ilgalaikio turto ?sigijimas b?t? apmokestintas PVM, kur? apmokestinamasis asmuo b?t? atskait?s?“

D?I prejudicini? klausim?

15 Šiais klausimais, kuriuos reikia nagrin?ti kartu, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s klausia, ar Šeštosios direktyvos 6 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a ir b punktus, 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies c punkt? ir 17 straipsnio 2 dal? reikia aiškinti taip, kad, pirma, apmokestinamasis asmuo, laikinai savo privatiems poreikiams naudojantis dal? ilgalaikio turto, sudaran?io verslui skirto turto dal?, pagal šias nuostatas turi teis? atskaityti pirkimo PVM už išlaidas, skirtas atlikti ilgalaikius šio turto pertvarkymus, net jei šie pertvarkymai buvo atlikti d?I naudojimo privatiems tikslams, ir, antra, ši teis? ? atskait? egzistuoja neatsižvelgiant ? tai, ar ?sigyjant ilgalaik? turt?, kuris buvo pertvarkytas, PVM buvo nurodytas apmokestinamajam asmeniui išrašytoje s?skaitoje fakt?roje ir pastarasis j? atskait?.

16 Siekiant atsakyti ? šiuos klausimus pirmiausia reikia pabr?žti, jog prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas pažym?jo, kad pagrindin? byla apsiriboja teise ? atskait?, susijusia su kai kuriais turto, kuris visas sudaro verslui skirto turto dal?, pertvarkymais, tiksliau kalbant, su ilgalaikiu dviej? stoglangi? ir prieškambario ?rengimu. Remiantis generalin?s advokat?s išvados 59–63 punktuose pateiktais motyvais, gali b?ti manoma, kad šiais pertvarkymais sukurtas atskiras ilgalaikis turtas.

17 Antra, svarbu priminti, kaip matyti iš teismo praktikos, kad PVM sistemos, taigi ir atskaitos mechanizmo, taikym? lemia tai, jog turt? ?sigyja apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks. Pagal esam? ar numatom? turto naudojim? nustatoma tik pradin?s atskaitos, ? kuri? apmokestinamasis asmuo turi teis? pagal 17 straipsn?, apimtis ir galim? tikslinim? per b?simus laikotarpiu apimtis (1991 m. liepos 11 d. Sprendimo *Lennartz*, C-97/90, Rink. p. I-3795, 15 punktas). Ta?iau kai apmokestinamasis asmuo ?sigyja turt? vien privatiems poreikiams, jis veikia kaip privatus, o ne kaip apmokestinamasis asmuo, kaip tai suprantama pagal Šešt?j? direktyv? (1992 m. geguž?s 6 d. Sprendimo *de Jong*, C-20/91, Rink. p. I-2847, 17 punktas).

18 Tod?I reikia išnagrin?ti, koku mastu tokioje situacijoje, kaip antai nagrin?jama pagrindin?je byloje, galima laikyti, kad apmokestinamasis asmuo veiks „kaip toks“, kai atliko ilgalaikius turto pertvarkymus, leidusius sukurti nauj? ilgalaik? turt?.

19 Šiuo klausimu iš teismo praktikos matyti, kad b?tent apmokestinamojo asmens ketinimas, patvirtintas objektyviais ?rodymais, naudoti prek? ar paslaug? verslo tikslams leidžia nustatyti, ar pirkimo sandorio sudarymo momentu apmokestinamasis asmuo veikia kaip toks, tod?I turi tur?ti teis? atskaityti už šias prekes ar paslaugas mok?tin? ar sumok?t? PVM (šiuo klausimu žr. min?to Sprendimo *Lennartz* 8 punkt? ir 2000 m. birželio 8 d. Sprendimo *Breitsohl*, C-400/98, Rink. p. I-4321, 34 punkt?).

20 Kalbant apie apmokestinamojo asmens pagrindin?je byloje ketinim?, reikia konstatuoti, kad, pirma, kaip matyti iš prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo sprendimo, mokes?i? administratorius nusprend?, kad stoglangiai ir prieškambaris, priešingai nei kita ?ranga, skirta pertvarkyti angaro dal? ? gyvenam?j? patalp?, buvo ?rengti vien privatiems tikslams.

21 Kita vertus, kaip teisingai teigė generalinė advokatė išvados 88 punkte, iš to paties prašymo priimti prejudicinį sprendimą galima taip pat daryti išvadą, kad nuo pertvarkymų pradžios angaro dalis, įrengta gyvenamiesiems tikslams, buvo numatyta naudoti tik laikinai. Be to, iš pirmosios instancijos teismo sprendimo matyti, kad iš anksto buvo žinoma, jog ši angaro dalis bus pertvarkyta ir skirta naudoti vien verslo tikslais kaip biuras ir mokymo salis.

22 Todėl pagrindinėje byloje nebuvo aiškiai nustatyta, kad atliekant aptariamus pertvarkymus apmokestinamasis asmuo ketino juos naudoti tik savo privatiems poreikiams.

23 Kalbant apie objektyvius rodymus, kuriais galima remtis vertinant, ar konkrečiu atveju apmokestinamasis asmuo įsigijo prekių savo ekonominės veiklos poreikiams, primintina, kad tarp šių rodymų, be kita ko, yra numatomas prekių pobūdis ir laikotarpis tarp prekių įsigijimo ir jų panaudojimo ekonominėje apmokestinamojo asmens veikloje (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Lennartz* 21 punktą).

24 Nors teisinga tai, kad nacionalinis teismas turi nustatyti faktinę konkrečios bylos situaciją, Teisingumo Teismas gali jam suteikti visą naudingą išaiškinimą, reikalingą išspręsti ginčą.

25 Šiuo klausimu pirmiausia primintina, kad, kalbant apie pagrindinėje byloje aptariamo ilgalaikio turto, kurį sudaro stoglangiai ir prieškambaris, pobūdį, neturėtų būti ginčijama, jog pastarasis gali būti naudojamas tiek privatiems poreikiams, tiek verslo tikslais.

26 Toliau tiek, kiek pagrindinėje byloje aptariamas ilgalaikis turtas buvo paliktas toje pačioje vietoje ir tokios pačios būklės po to, kai pasikeitė laikinai gyvenamaisiais tikslais naudotos angaro dalies paskirtis, galima laikyti, kad vėliau šis turtas buvo naudojamas verslo tikslais. Tai juo labiau teisinga, nes šis turtas integruotas į pastatą, kuris visas sudaro verslui skirto turto dalį.

27 Galiausiai 23 mėnesių laikotarpis, per kurį pagrindinėje byloje aptariamas ilgalaikis turtas, kaip ir kitos prekės, skirtos įrengti dalį angaro gyvenamiesiems tikslams, buvo naudojamas vien privatiems poreikiams, atsižvelgiant į šio turto ilgalaikį pobūdį ir numatomą jo egzistavimo trukmę, iš esmės neturėtų būti laikomas rodymu, leidžiančiu daryti išvadą, kad apmokestinamasis asmuo neketino naudoti šio turto savo verslo tikslais.

28 Jei pagrindinėje byloje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prieš priėmiant išvadą, kad apmokestinamasis asmuo tuo momentu, kai patyrė išlaidų už aptariamus pertvarkymus, neketino naudoti po pertvarkymų atsiradusio ilgalaikio turto verslo tikslais, tai neturėtų būti suteikiama teisė PVM, susijusio su pertvarkymais, atskaitai.

29 Tačiau tuo atveju, jei nacionalinis teismas, atsižvelgęs į Teisingumo Teismo išaiškinimą, turėtų konstatuoti, kad apmokestinamasis asmuo ketino pagrindinėje byloje aptariamą ilgalaikį turtą naudoti savo verslo tikslams, dar reiktų išnagrinėti tris elementus.

30 Pirmiausia, kaip teigė generalinė advokatė išvados 67 punkte, reikia išnagrinėti, ar aplinkybų, kad ilgalaikis turtas pirmame etape buvo naudojamas vien privatiems poreikiams, o antrame etape vien verslo tikslams, gali kliudyti atsirasti teisei į atskaitą.

31 Tačiau, kaip Teisingumo Teismas jau nusprendė, aplinkybų, kad ekonominės veiklos poreikiams įsigytas turtas iš karto nepradėtas naudoti šioje veikloje, iš esmės neleidžia suabejoti teise į sumokėto pirkimo PVM atskaitą (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Lennartz* 14 ir 15 punktus).

32 Aiškinimas, pagal kurį turto, sudarančio verslui skirtą turto dalį, naudojimas iš pradžių vien privatiems poreikiams, o vėliau vien verslo tikslais neturėtų turėti įtakos teisei į sumokėto pirkimo

PVM atskait?, be kita ko, atitinka mokes?i? neutralumo princip?, b?ding? bendrai PVM sistemai.

33 Iš ties?, kaip matyti iš teismo praktikos, susijusios su mišrios paskirties ilgalaikiu turtu, kurio naudojimas ilgainiui kei?iasi, priešingas aiškinimas gal?t? lemti tai, kad apmokestinamajam asmeniui bus draudžiama atskaityti mok?tin? pirkimo PVM už v?lesn? apmokestint? naudojimą verslui, nepaisant pradinio apmokestinamojo asmens pageidavimo priskirti vis? nagrin?jam? turt? prie savo verslui skirto turto, atsižvelgiant ? ateities sandorius. Ta?iau tokioje situacijoje apmokestinamasis asmuo neb?t? visiškai atleistas nuo mokes?io už jo ekonominei veiklai naudojam? turt? ir jo verslo veikla b?t? apmokestinta dvigubai, pažeidžiant mokes?i? neutralumo princip?, b?ding? bendrai PVM sistemai, kurios dalis yra Šeštoji direktyva (šiuo klausimu žr. 2009 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Puffer*, C-460/07, Rink. p. I-3251, 45 ir 46 punktus).

34 Iš to matyti, kad naudojimas, kaip antai pagrindin?je byloje, gali b?ti laikomas ilgalaikio turto, sudaran?io verslui skirto turto dal?, mišriu naudojimu, kaip tai suprantama pagal teismo praktik?.

35 Antra, siekiant nustatyti, ar apmokestinamasis asmuo gali atskaityti vis? sumok?t? pirkimo PVM, svarbu išnagrin?ti, kiek ilgalaikis turtas, kaip antai nagrin?jamas pagrindin?je byloje, t. y. stoglangiai ir prieškambaris, gali b?ti laikomi naudotais apmokestinamojo asmens apmokestinamiesiems sandoriams.

36 Šiuo klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas nurod? dvi nuostatas.

37 Pirma, kalbant apie Šeštosios direktyvos 6 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkt?, reikia priminti, kad pagal ši? nuostat? prek?s, sudaran?ios verslui skirto turto dal?, naudojimas apmokestinamojo asmens arba jo darbuotoj? privatiems poreikiams prilyginamas paslaug? teikimui už atlyg?.

38 Tod?l numatytu atveju, kadangi pagrindin?je byloje aptariamas ilgalaikis turtas visas sudaro verslui skirto turto dal?, jo naudojimas privatiems poreikiams turi b?ti prilyginamas paslaug? teikimui už atlyg?, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos 6 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkt?, ir apmokestinamas kaip toks.

39 Antra, kiek tai susij? su galimu Šeštosios direktyvos 6 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punkto taikymu esant tokiai situacijai, kaip antai nagrin?jama pagrindin?je byloje, pakanka priminti, kad ši nuostata susijusi ne su prek?s, sudaran?ios verslui skirto turto dal?, tiekimu, bet su paties apmokestinamojo asmens paslaug? teikimu savo arba savo darbuotoj? privatiems poreikiams.

40 Kadangi šioje byloje pardavimo sandoris, kuris gali b?ti laikomas atliktu apmokestinamojo asmens, kaip matyti iš šio sprendimo 37 punkto, yra turto, sudaran?io verslui skirto turto dal?, naudojimas apmokestinamojo asmens privatiems poreikiams, Šeštosios direktyvos 6 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punktas netaikomas tokiai situacijai, kaip antai nagrin?jama pagrindin?je byloje.

41 Tre?ia, pažym?tina, jog aplinkyb?, kad verslui skirtas turtas, ? kur? buvo ilgam laikui integruotas pagrindin?je byloje aptariamas ilgalaikis turtas, t. y. stoglangiai ir prieškambaris, suteik? teis? ? atskait? ar jos nesuteik?, neturi ?takos su šiuo ilgalaikiu turtu susijusio PVM atskaitai.

42 Iš ties? ši aplinkyb? turi ?takos tik apskai?iuojant apmokestinamojo asmens sudaryto pardavimo sandorio apmokestinam?j? vert?. Šioje byloje, jei perkant angar? PVM b?t? nurodytas apmokestinamajam asmeniui išrašytoje s?skaitoje fakt?roje, pal?p?s privataus naudojimo

apmokestinamąjį vertę sudarytą dalis angaro įsigijimo išlaidų ir pertvarkymų išlaidos. Tačiau jei perkant angarą PVM nebūtų nurodytas apmokestinamajam asmeniui išrašytoje sąskaitoje faktūroje, palūpų dalies privataus naudojimo apmokestinamąjį vertę sudarytą tik pertvarkymų išlaidos.

43 Atsižvelgiant į tai, kas minėta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti, jog Šeštosios direktyvos 6 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a ir b punktus, 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies c punktą ir 17 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad, pirma, apmokestinamasis asmuo, laikinai savo privatiems poreikiams naudojantis dalį ilgalaikio turto, sudarančio verslui skirtą turto dalį, pagal šias nuostatas turi teisę atskaityti pirkimo PVM už išlaidas, skirtas atlikti ilgalaikius šio turto pertvarkymus, net jei šie pertvarkymai buvo atlikti dėl laikino naudojimo privatiems tikslams, ir, antra, ši teisė į atskaitą egzistuoja neatsižvelgiant į tai, ar įsigyjant ilgalaikį turtą, kuris buvo pertvarkytas, PVM buvo nurodytas apmokestinamajam asmeniui išrašytoje sąskaitoje faktūroje ir šis jį atskaitą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

44 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas, iš dalies pakeistos 1995 m. balandžio 10 d. Tarybos direktyva 95/7/EB, 6 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a ir b punktus, 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies c punktą ir 17 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad, pirma, apmokestinamasis asmuo, laikinai savo privatiems poreikiams naudojantis dalį ilgalaikio turto, sudarančio verslui skirtą turto dalį, pagal šias nuostatas turi teisę atskaityti pirkimo PVM už išlaidas, skirtas atlikti ilgalaikius šio turto pertvarkymus, net jei šie pertvarkymai buvo atlikti dėl laikino naudojimo privatiems tikslams, ir, antra, ši teisė į atskaitą egzistuoja neatsižvelgiant į tai, ar įsigyjant ilgalaikį turtą, kuris buvo pertvarkytas, PVM buvo nurodytas apmokestinamajam asmeniui išrašytoje sąskaitoje faktūroje ir šis jį atskaitą.

Parašai.

* Proceso kalba: olandų.